

[Statsministeren.]

vejebringe overfor den moderne Industri andre Steder den Konkurrencedygtighed, som er i saa høj Grad paakrævet.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde imidlertid om dette, at det var et Omraade, som Statsmagten intet havde at gøre med. Det er jo en mærkelig Betragtning. Hvis man erkender, at Statsmagten er interesseret i, at Beskæftigelsesgraden forbedres, at Arbejdsløsheden indskrænkes, og hvis man dernæst kan komme til Erkendelse af, hvad de, der har studeret Problemet, jo for længst er kommet til Erkendelse af, at Industrier, paa Grund af manglende Koncentration, drives alt for kostbart og derfor ikke er tilstrækkelig konkurrencedygtige, maa man anse det for at være en naturlig Samfundsopgave at bidrage til, at disse Forhold ændres paa en Maade, som kan aabne Muligheder for en bedre Beskæftigelse gennem en større Afsætning og Produktion. Naar det ærede Medlem hævdede, at man slet ikke anede, hvortil man overhovedet vilde anvende disse Penge, er det naturligvis ganske urigtigt, idet der selvfølgelig nu som tidligere i Handelsministeriet er fuld Klarhed over, paa hvilke Omraader det i særlig Grad kan være formaalstjenligt at sætte ind, og hvor det altsaa er ønskeligt at have den Mulighed at kunne tilbyde en Statsstøtte til disse Foranstaltninger, hvilken Mulighed man kun har, naar Pengene i nogen Grad er stillet til Raadighed. Jeg tror derfor, at det er i høj Grad paakrævet ogsaa hvad der er foreslaaet paa dette Omraade, og kan kun anerkende, at et Flertal er enedes derom.

Der blev ogsaa af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, til Dels med Tilslutning af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, sagt nogle Ord om Eksportkredit. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde derom for sin Del, at det vilde han sige med det samme, at der kunde ikke være Tale om, at vi skulde blive ved med disse Foranstaltninger. Det er muligt, at det ærede Medlem har denne Opfattelse, men jeg tør i hvert Fald ikke fastslaa, at vi ikke kommer til at blive ved dermed. Jeg skal erkende, at det var i høj Grad ønskeligt, om man ikke behøvede slige ekstraordinære Foranstaltninger, men da det ikke er noget enestaaende for Danmark, men tværtimod noget, der nu efterhaanden anvendes adskillige Steder i Verden og har været anvendt i adskillige Aar, er jeg ikke saa sikker paa, at man kan fastslaa, at om kortere Tid vil dette kunne

afvikles. Vort Land er jo lille, og jeg har ikke den Tro, at dette lille Land indenfor en overskuelig Tid er i Stand til at skaffe sig den Selvfinansiering, som er ønskelig, og som jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Himmelstrup om det formaalstjenlige i. Jeg tror ikke, at vor Bestræbelse i for høj Grad skal gaa ud paa at trække udenlandsk Kapital ind i danske Foretagender, hvis vi kan undgaa det, men hvis den ikke skal det, synes jeg, det er rimeligt og sikkert ogsaa nødvendigt, at man ved Samfundets fælles Kræfter søger at yde den Understøttelse, som paa visse Omraader kan være fornøden. Men om det nu vil vare længe eller kort med Eksportkredit, derom kan vi ikke vide noget nu, og jeg antager, at naar den Tid kommer, da man paa ny vil beskæftige sig dermed, maa det være Spørgsmaalet om Nødvendigheden eller Ikke-Nødvendigheden, der afgør, om disse Foranstaltninger skal opføre eller ikke. Hvis det hele, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nu har erklæret, om kortere Tid skal høre op, maa det jo forudsætte i hvert Fald, at man paa dette Omraade har faaet et Bankvæsen, der er i Stand til at overtage Laanene. Hidtil har et saadant ikke eksisteret her i Landet, og det er forklarligt, at det har voldt Bankerne betydelige Vanskeligheder, al den Stund Bankernes Administration jo ikke har været den allerbedste i den svundne Tid. Men det er muligt, at alt dette forbedrer sig ad Aare, og at Bankerne bliver mere handledygtige, end de aabenbart i nogen Tid har været, og saa er det tænkeligt, at vi kan komme bort fra denne Form for Statsstøtte, men indtil vi ser, hvorledes Forholdene kommer til at ligge, synes jeg, vi skal vogte os for at udstede Erklæringer, og i hvert Fald maa jeg for min Del holde paa, at det maa overvejes under Hensyn til Produktions- og Omsætningsforhold, Arbejdsløshedsforhold og meget andet, hvad der efterhaanden skal ske paa disse Omraader.

Jeg skal indskrænke mig hertil, idet jeg altsaa takker for den Tilslutning, Sagen har faaet, og for den Formulering, man er enedes om at give Lovforslaget. Maaske kunde jeg have nogen Grund til at udtrykke en Forundring over, at Folketingsudvalget har fundet det nødvendigt at forøge Antallet af Nævn og Udvalg, udover hvad Ministeren havde foreslaaet. Jeg har jo ellers hørt og læst saa tidt, at det skal være vor Bestræbelse at indskrænke Nævn og Udvalg. Her har Ministeren foreslaaet en Indskrænkning, og Rigsdagens Udvalg for-